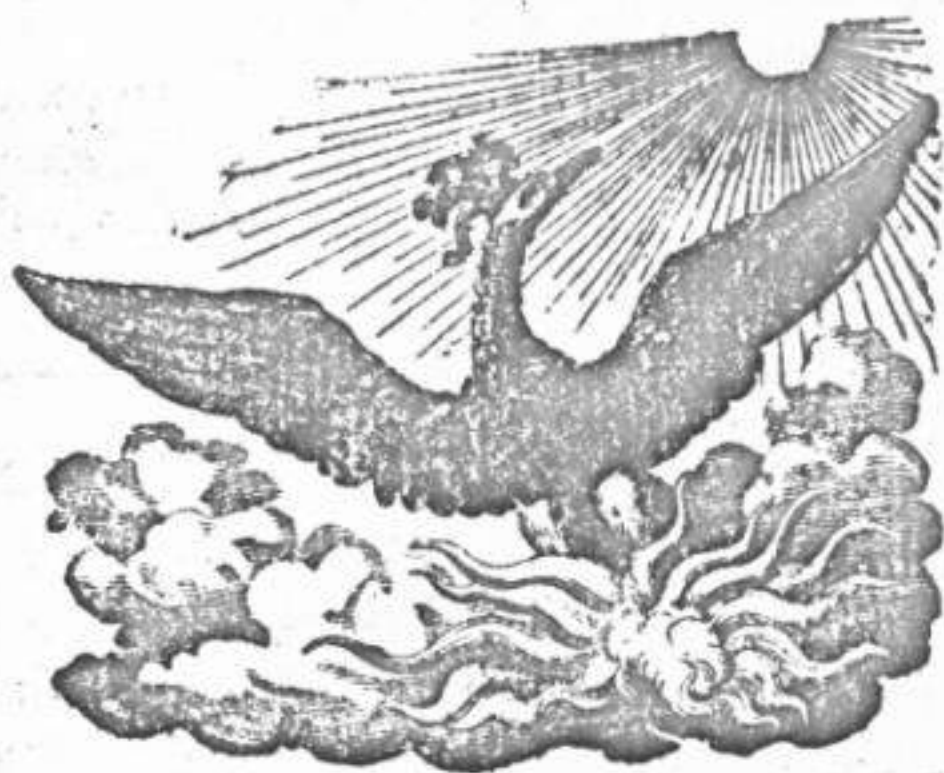


ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ,



ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.
Ετησίαν Φεβρουάριος 36
Εξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9
Αι συνδρομαί γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ
Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς δὲ διὰ τὰ
λείπῃ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ ταῖς Ἐπι-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ο Κ. Νικόλαος Ρουγγιέρης διορίζεται Ἀστυνόμος
Τήνου.

Β'. Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 19 Δεκεμβρίου 1830.

Ο Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 2890. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ο Κ. Μαργαρίτης Δημάδης διορίζεται Ἀστυνόμος
Κραββαίων.

Β'. Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 20 Δεκεμβρίου 1830.

Ο Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 2889. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τὸ ἄρθρον α' τοῦ ὑπ' Ἀρ. 504 Α Ψηφίσματος
Διατάττει.

Α'. Ο Κ. Ι. Μελάς διορίζεται Διοικητὴς τῆς Ναυπά-
κτου, Ἀπικούρου, Βενέτικου καὶ Κραββαίων, ἀντὶ τοῦ
μέχρι τοῦδε ἐνεργούντος πρῶτος ἑλλείψει Διοικητοῦ Δ.
Τζάνουλου.

Β'. Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 20 Δεκεμβρίου 1830.

Ο Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 30 Δεκεμβρίου.

Πρὸ πολλοῦ ἤδη οἱ φιλόανθρωποι Ἀμερικανοὶ Κύριοι Κόρη
Ι. Κίγγ ἀφιέρωσαν τὰς φροντίδας των εἰς σύστασιν παι-

δευτηρίων διὰ τὰ κοράσια κατὰ τὰς νήσους Σύραν καὶ Τήνον.
Τὸ ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ νήσῳ, διευθυνόμενον παρὰ τοῦ Κυ-
ρίου Κίγγ, ἔχει κατὰ τὸ παρὸν 64 μαθητρίας διδασκομένας
τὴν Γραμματικὴν, τὴν Ἀριθμητικὴν, τὴν Κατήχησιν, τὸ Εὐαγ-
γέλιον, καὶ τὴν Καλλιγραφίαν. Ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ τοῦ
σχολείου 12 κόρη ἔμαθον ἐκ στήθους τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐ-
αγγέλιον, τινὲς δ' ἄλλαι, καὶ τὴν πρὸς Τιμόθεον καὶ τὴν πρὸς
Ρωμαιοὺς ἐπιστολὴν τοῦ Παύλου, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἐπιστολὴν
τοῦ Ἰωάννου.

Ἄσμενοι δημοσιεύομεν τὰς προόδους τῶν γυναικείων σχολεί-
ων διότι ἐξ αὐτῶν θέλουν ἐξέλθῃ μητέρες ἄξιαι νὰ καταβάλ-
λῃσι τὰ πρῶτα θεμέλια τῆς καλῆς ἀνατροφῆς εἰς τοὺς τρυ-
φεροὺς βλαστοὺς τῆς πατρίδος.

Ἐκθεσις κεφαλικῆς ποινῆς ἐκτελεσθείσης ἐν Σαλώ-
νοισ τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1830.

Κατὰ τὴν ὑπ' Ἀρ. ΚΕ ἐγκληματικὴν ἀπόφασιν τοῦ
κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα Πρωτοκλήτου, ὁ Δημή-
τριος Κολοκυθόπουλος ἀπὸ Μουσουνίτσαν, χωρίον τῆς ἐ-
παρχίας Λαιδορικίου, πρὶν ἐπαγγελλόμενος τὸν στρατιώ-
την, τὴν 6 τοῦ παρελθόντος Μαρτίου ἐφόνευσε τὸν Ἀνιά-
νιον Τζίτζαν Σαλωνίτην.

Ὁ φονευθεὶς, μετερχόμενος τὸν μεταπράττην ἔμπορον
κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Λαιδορικίου, εὐρίσκετο τότε εἰς Μουσου-
νίτσαν μετὰ τὰς πραγματείας του. Θέλοντα δὲ γὰ μεταδῆ
ἐκείθεν εἰς Σάλωνα, ὁ Δ. Κολοκυθόπουλος τὸν ἐπρότεινε νὰ
ὑπάγῃ οἰκοῦ καθότι καὶ αὐτὸς ἔμελλε νὰ ἀπέλθῃ εἰς Σά-
λωνα πρὸς ἐπίσκεψιν τινῶν φίλων του. Συνεξελεθόντων δ' ἀμ-
φοτέρων τῆς Μουσουνίτσης, ἐν ᾧ ὁ Ἀντώνιος Τζίτζας ἐπι-
πορεύετο, φέρων ἐπ' ὤμων τὰς πραγματείας του ἐντὸς
σακκίου, ὁ Δ. Κολοκυθόπουλος βαίνων ὀπίσθεν τὸν ἐφόνευσε
διὰ βιολῆς τουφεκίου, ἡμίσεια πῶραν μακρὰν τοῦ διαλη-
φθέντος χωρίου Μουσουνίτσης εἰς τὸ λεγόμενον Μνημα
τοῦ Ἀράπη· εἰτα συλήτας αὐτὸν ἐπέστρεψεν εἰς τὴν
Μουσουνίτσαν, καὶ παραδούς τὰ σῦλα εἰς τὴν μητέρα του,
ἐδόθη εἰς τὴν φυγὴν.

Γνωστοποιηθέντος τοῦ φόνου, ὁ φονεὺς κατεδιώχθη παρὰ
τῆς Ἀστυνομίας, καὶ συλληφθεὶς παρεδόθη εἰς τὴν δίκην
τῶν νόμων. Ὑπόδικος ὢν εἰς τὴν φυλακὴν τῶν Σαλώνων,
ἐφωράθη μέτοχος συνωμοσίας τείνουσας εἰς δαπέτευσιν
τῶν φυλακισμένων.

Τέλος, διὰ τῆς αὐτῆς μηνυθείσης ἀποφάσεως τοῦ ἐγκλη-

ματικῷ δικαστηρίῳ κατεδικάσθη εἰς θάνατον τῇ 21 Αὐγούστου 1830.

Οἰκονομηθεὶς πρὸς αὐτὸν τῆς ἀποφάσεως, ᾗτήσατο τὴν χάριν παρὰ τῆς Α. Ε. δι' ἀναφορᾶς τοῦ τῆς αὐτῆς χρονολογίας· ἡ δὲ Κυβέρνησις ἀπήντησεν ὅτι διὰ τοιαῦτα ἐγκλήματα δὲν δύναται νὰ παραχωρήσῃ χάριν.

Ὁ Δικαστὴριον ἐπομένως διέταξε τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐιρημνικῆς ἀποφάσεώς του, ᾗτις κ' ἐκτελέσθη, κατὰ τὴν ἐφεξῆς ἀναγερὰν τῆς Ἀστυνομίας Σαλῶν.

Ἀρ. 1296. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ ΤΩΝ ΣΑΛΩΝ ΚΤΛ.
Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΣΑΛΩΝΩΝ.

Κατὰ τὴν ὑπ' Ἀρ. 597 πρόσκλησιν τῆς Διοικήσεως ταύτης, δι' ἧς προσεκλήθη ἡ Ἀστυνομία νὰ ἐκτελέσῃ τὸν θάνατον τοῦ παρὰ τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος καταδικασθέντος Δήμου Κολοκυθίου κατὰ τὸν ἐν αὐτῇ ἐγκλειόμενον τύπον, ἐπροσκάλεσε ἡ Ἀστυνομία διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 1286 ἐγγράφου τῆς τὸν φρούραρχον Σαλῶν, ὅστις καὶ διεύθυνεν εἰς αὐτὴν τὸν διαληφθέντα καταδίκον κατὰ τὴν ὁκτὼ ὥραν τῆς παρελθούσης παρασκευῆς.

Ἐλθόντος δὲ τοῦ διαληφθέντος καταδίκου εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, εἰδοποιήθησαν ὁ Συνδικαστὴς, ἡ Δημογεγοντία, ὁ Διοικητὴς, καὶ ὁ Ἐκτακτὸς Ἐπιτροπὸς, διὰ νὰ συνέλθωσιν εἰς τὸ Δικαστήριον· συνελθόντων δὲ τούτων εἰς τὸ Δικαστήριον κατὰ τὴν ἐνάτην ὥραν τῆς διαληφθείσης παρασκευῆς, ἡ Ἀστυνομία διεύθυνε τὸν κατάδικον περιστοιχισμένον ἀπ' ὅλην τῆς τὴν φρουρὰν, καὶ προπορευομένον τοῖς Ἀστυνομίοις εἰς τὸ Δικαστήριον μ' ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην τάξιν, ὅπου ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἰστάμενος ἀνέγνωσε τὴν πράξιν, δι' ἧς ἀπερόφηθ' ἡ τῆς χάριτος αἴτησις, καὶ ἐκουθέησε τὸν κατάδικον, προτρέπωντας αὐτὸν ν' ἀφοσιωθῇ εἰς τὸ ἔλεος τοῦ ὑψίστου.

Τελειωθέντων τούτων, ἐπλησίασεν ὁ ἱερεὺς εἰς τὸν κατάδικον, τὸν ὁποῖον καὶ ἐκουθέτει διὰ νὰ μετακαλεσθῇ τὸ ἔλεος τοῦ πολυεσπλαγχνικοῦ ὑψίστου· καὶ ὁ ὁποῖος συνωδευμένος ἀπὸ τὸν ἱερέα, τὴν ὀπλοφόρον φυλακὴν, καὶ τὸν Ἀστυνομίαν, μετεφέρθη εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, ὅπου ἡστάθη ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ νύκτα πρὸς μετανοίαν μ' ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην προσοχὴν, καὶ προφύλαξιν.

Τὴν ἐπαύριον, ὅ ἐστι τὸ Σάββατον, περὶ τὴν τρίτην ὥραν τῆς ἡμέρας ἀπῆλθεν ὁ κατάδικος εἰς τὸν παρὰ τῆς Ἀστυνομίας προσδιορισμένον τόπον τῆς καταδίκης, διατηρούμενος, καὶ περιστοιχισμένος παρ' ὅλης τῆς ὀπλοφόρου φυλακῆς, καὶ ἄλλων πολλῶν θεατῶν, καὶ τοῦ Ἀστυνομικοῦ προπορευομένου· ὁ ἱερεὺς ἐκουθέτει τούτων κατὰ τὸ θρησκευτικὸν χρέος μέχρι τοῦ προσδιορισθέντος τόπου τῆς καταδίκης μ' ὅλην τὴν ζέσιν, ὅπου ἐτέθη ὁ κατάδικος.

Ὁ Ἀστυνομὸς ἀμέσως διώρισεν ἕνα τῶν ὑπαλλήλων του, καὶ ἐκάλυψε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καλυφθέντων δὲ τῶν ὀφθαλμῶν του, οἱ παρὰ τῆς Ἀστυνομίας διὰ νὰ θανατώσων αὐτὸν ὑπάλληλοι ἐπυροβολήσαν τὸν κατάδικον μ' ὅλην τὴν ἐπιτηδειότητα, καὶ ἐτελεύτησεν ἐν τῷ ἄμα· ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἡ ἡμέρα αὕτη ἦτον τοῦ Σαββάτου, καὶ ἦν εἶχον συνέλθῃ πλῆθος πολλὸν ἀνθρώπων, ἔτρεξαν εἰς τὸ θέαμα τοῦτο.

Μετὰ ταῦτα, ἀφ' οὗ ἐδιαβάσθη τὸ λείψανον κατὰ τὴν θρησκευτικὴν μετέφερθ' εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικήτα, ὅπου καὶ ἐνταφιάσθη.

Ὅθεν ἡ Ἀστυνομία ἀναφέρει ταῦτα πάντα εἰς τὴν Σ. Διοίκησιν πρὸς ὀδηγίαν τῆς.

Ἐν Σαλῶνις, τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1830.

Ὁ Ἀστυνὸμος Γ. Πετρόπουλος.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Φραγκοφούρτου, 14 Νοεμβρίου.

Πρὸ καιροῦ ἤδη προσηλώθη ἡ προσοχὴ τοῦ Συνεδρίου τῆς Γερμανικῆς Ἐνώσεως εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ Μεγάλου Δουκάτου τοῦ Λουξεμβούργου. Λέγεται δὲ τῶρα ὅτι, κατὰ τὰς ἐπιμόνους αἰτήσεις τοῦ τῶν Κάτω—Χωρῶν Πρέσβευς, διώρισεν τὴν Πρωσσίαν νὰ ἐμβύχσῃ 40,000 στράτευμα εἰς τὸ Μέγα Δουκάτον, ἅμα στοχασθῇ ὅτι ἀπαιτεῖται τοῦτο ἀπὸ τὰς περιστάσεις καὶ ἀπὸ τὴν ὁλοσήμερον τῶν ὁμοσπονδίων πολιτειῶν. Γνωστὸν δὲ ὅτι πρὸ ἐὼς ἤδη μὲν συνέστησε μέγα στρατὸν ἡ Πρωσσία ἐν ταῖς παρὰ τὸν Ῥήνον ἐπαρχίαις καὶ μάλιστα παρὰ τὰ μεθόρια τῶν Κάτω—Χωρῶν. Μανθάνομεν δὲ τῶρα μετὰ βεβαιότητος ὅτι τὰ μὲν κατὰ τὸ παρὸν εἰς ἐκστρατεῖαν ἐτοιμαστὰ στρατεύματα λογίζονται εἰς 65,000, γίνεται δὲ πρόνοια ὥστε ἐντὸς τοῦ πολὺ δεκαπέντε ἡμερῶν νὰ εὐρίσκωνται πρόχειρα 70 εἰς χιλιάδες.

Ἐκ Λαυσάννου, 17 Νοεμβρίου.

Τὸ μέγχα συμβούλιον τοῦ Τιγούρου (Zurich) ἐξέδωκε νεωστὶ τὸν Σεμελιώδη νόμον, τοῦ ὁποῖου οἱ κυριώτεροι ὅροι εἶναι οἱ ἑξῆς. — 1, Ὅλοι οἱ πολῖται τοῦ νομοῦ τοῦ Τιγούρου μετέρχονται τὰ δίκαιά των ὡς ἐκλογεῖς κατὰ τὰς φυλάς. — 2, Ἡ πόλις Τιγούρου σύγκειται ἐκ 13 φυλῶν, ἡ Βίντερθουρ συνιστᾷ μίαν, καὶ αἱ ὅμαι ὅλαι ὁμοῦ 51. — 3, Ὁ ἐκλογεὺς πρέπει νὰ εἶναι εἰκοσαετής. — 4, Ὅλοι οἱ ἀνωτέρω τῆς εἰκοσαετοῦς ἡλικίας πολῖται εἶναι κατὰ δίκαιον ἐκλογεῖς παρεκτὸς μόνον τῶν στοιχητῶν, τῶν ἀπὸ ἐλεημοσύνης ζώντων, τῶν ἐπιτροπευομένων, τῶν χρεοκόπων, κτλ. — 5, Τὸ μέγχα συμβούλιον συνίσταται ἐκ 212 μελῶν, 71 μὲν ἐκ τῆς πόλεως, 41 δὲ ἐκ Βίντερθουρ καὶ τῶν χωρίων. — Διὰ νὰ εἶναι τις αἰρετὸς, πρέπει νὰ ἔχῃ 29 ἐτῶν ἡλικίαν, καὶ νὰ ἔχῃ εὐτίαν 500 Φράγκα. Ἐκλέγεται δ' ἕκαστος εἰς ἑξάετιαν· τὸ δὲ τρίτον τῶν συμβούλων ἀλλάσσεται ἀνὰ διετίαν.

Κατὰ τοὺς πλειστέρους νομοὺς τῆς Ἑλβετίας ὑποχρεοῦν εἰς τὰς συνταγματικὰς μεταρρυθμίσεις αἱ Κυβερνήσεις, αἱ μὲν ἐκούσαι, αἱ δὲ καὶ ἄκουσαι, καὶ τριουσιετρίως μᾶλλον ἀπὸ αὐτῶν πρὸς ὧρας τὰς παραχρᾶ καὶ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἡπειρούμεθα.

Ἐκ Λονδίνου, 24 Νοεμβρίου.

Ὁ Ταχυδρόμος ἀναιρεῖ τὰ ἐν Παρισίοις λεγόμενα περὶ συνθήκης τάχως συμμαχίας καὶ ἐπιμαχίας, γενομένης μετὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας· « Ἐάν », λέγει, τοῦτο ἦτον ἀληθές, πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι πολλὰ ταχέως ἦλθον εἰς τὴν πράξιν, καὶ, ἐάν καθίστατο ἀναγκαία τοιαυτὴ συνθήκη, δὲν ἤμποροῦσε νὰ συντελεσθῇ εἰς ὀλίγας ὥρας.

Ὡς οὐδέποτε ἐπροξένησε τοσοῦτον θόρυβος, ὅσον τώρα, ἡ κρίσις καὶ τὸ ἀπροσώποληπτον τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως. Μανθάνομεν δὲ ὅτι τὸ αἶσθημα τοῦτο ἐκλήθη πρὸς αὐτὴν ὄχι μόνον παρὰ τῆς Γαλλίας, ἀλλὰ ἀπὸ αὐτῆς καὶ παρὰ ἄλλων τῆς ἡπείρου Δυναμειῶν· ἂν δὲ καὶ τὸ ὑστερινὸν ὑπογε-

γείων δὲν διανοήθη ποτὲ νὰ μεσολαβήσῃ εἰς τὰ πράγματα τῶν ἄλλων λαῶν ἄλλως πῶς ἢ φιλικῶς, ἢ διαγωγῇ τῶν συζητούντων τὴν ἐνεστῶσαν Κυβερνήσιν ἐτι μᾶλλον κατέπειθε τὰς ξένας δυνάμεις ὅτι δὲν θέλει ἀθετηθῇ ὁ ὅρος οὗτος. Ἐάν το Βέλγιον δείξῃ τσαύτην μετριοφροσύνην, ὅσην καὶ ἡ κατὰ αὐτοῦ γείτων, μετ' οὗ πολὺ ἔχομεν ν' ἀγγείλωμεν ὅσον φιλικὸν συμβιβασμὸν τῶν κατὰ τὸ πρὸν διχοφλονευμένων. »

Εἰς Παρισίαν 25 Νοεμβρίου.

τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ τῶν Ἀντιπροσώπων Συνεδρίου τῆς 24 συζητουμένου τοῦ προβουλεύματος περὶ στρατολογίας 800.000 ἐκ τῆς τάξεως τοῦ 1830, διάφοροι τῶν ῥητόρων ὡμολόγησαν, οἱ μὲν ὑποστηρίζοντες τὸ προβούλευμα, οἱ δὲ προτείνοντες ν' αὐξηθῇ εἰς 120.000 ὁ ἀριθμὸς τῆς προσθήκης τῶν στρατευμάτων. Ὁ Κύριος Ριχέμοντος διατείνεται ὅτι ἀεὶ πάντος ἡ διατήρησις τῆς εἰρήνης εἶναι τῶν ἀδυνάτων, διότι αἱ ἀρχαὶ τῆς ἡμετέρας Κυβερνήσεως φοβίζονται ὅλας τὰς Κυβερνήσεις τῆς Εὐρώπης. Ἡ Προυσία, λέγει, κάμνει ἐκτάκτους καθοπλισμούς, καὶ οἱ σκοποὶ τῆς εἶναι ἐπιφοβοὶ διὰ τὴν αὐτονομίαν τοῦ Βελγίου. Ὅτι ἡ Ἀγγλία μᾶς ἀπατᾷ, ἕως οὗ νὰ ἐτοιμασθῇ εἰς τὸν πόλεμον, καὶ ὅτι κατὰ τὴν ἀποτεσπράκοντα ἤδη ἔτη διαγωγὴν τῆς Δυνάμεως ταύτης, καὶ κατὰ τὴν ἀκράτητον τῶν πραγμάτων ὁρμὴν, ἡ Ἀγγλία εἶναι ὁ φυσικὸς ἡμῶν ἐχθρὸς. κτλ., »

« Μία ἄλλη Δύναμις, λέγει, ἡ Ῥωσσία, φαίνεται ἀκόμη ἀναποφάσιτος, καὶ τοῦτο διότι τὰ κατὰ τὸν Γούλιον συμβεβηκότα τὴν ἐπροξένησαν δυσάρεστον ἐντύπωσιν καὶ ἀνησυχίαν. Μαθοῦσα ὅμως καλῆτερα τὴν φύσιν τῆς ἐπαναστάσεώς μας, εἶναι ἀδύνατον γὰρ μὴ καταπεισθῇ ἀπὸ τὰ συμφέροντά της περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ ἑμονοῇ μετὰ τῆς Γαλλίας. κτλ., »

« Ἡ Λυστρία ἐμφανίζεται τελευταία· ἀλλ' ἡ ἐξωτερικὴ αὐτῆς πολιτικὴ ὑποτάσσεται εἰς τὴν ἀθεσμιότητα τῆς ἐσωτερικῆς αὐτῆς καταστάσεως.

„ Περὶ δὲ τῆς Ἰσπανίας, μᾶς ἦτον εὐκόλον νὰ τὴν ἐνασχολήσωμεν κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον, καὶ νὰ τὴν ἐγκαταλείψωμεν εἰς τὰς ἰδίους αὐτῆς περιπλοκάς. Ἐν ἐροδοῦμεθα ἀληθινόν τινα κίνδυνον ἐκ μέρους τῶν Πυρηναίων, εἶναι ἀκόμη καιρὸς νὰ ἐπανορθώσωμεν τὰ σφάλματα γενναίας καὶ ἀπροβλέπτου πολιτικῆς. κτλ., »

Οἱ λόγοι οὗτοι ἐπροξένησαν μεγάλην ταραχὴν εἰς τὸ Συνέδριον, ἥτις ὅμως κατεπραύνη ἀπὸ τὴν ὁριζίαν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ. Ὁ Κύριος Σεβαστιάνης ὡμίλησεν οὕτω πῶς:

« Ἐρχόμενος νὰ λαλήσω περὶ τῶν ἀξιολογωτάτων καὶ δεινοτάτων ὑποθέσεων, ἐλπίζω ὅτι τὸ Συνέδριον θέλει μὲ ἀκούσει μετ' ἐπιεικειᾶς, καὶ θέλει ἐννοήσῃ ὅτι ὀρεῖλω κατὰ τὴν παροῦσαν περίστασιν νὰ μεταχειρισθῶ συτολὰς τινὰς ἐξ αἰτίας τῶν ἐπιχειρηθεισῶν διαπραγματεύσεων καὶ σερᾶς τινος ἐργασιῶν, ὅθεν ἐξήρτηται ἴσως ἡ εἰρήνη ἢ ὁ πόλεμος.

« Ὁ Ῥήτωρ ἐπροσπάθησε νὰ σᾶς ἀποδείξῃ ὅτι ἡ εἰρήνη εἶναι τῶν ἀδυνάτων, διότι ἡ ἐνδοξος ἡμῶν ἐπαναστάσις ἀπειλεῖ ὅλας τὰς Κυβερνήσεις. Ποτε, ἀληθινὰ, δὲν ὑπῆρξεν ἀληθεὶς ἐναργεστέρη παρὰ τὸ ἐναντίον τῶν ὑπὸ τοῦ ἐντίμου βουλευτοῦ προτεθέντων.

Ποιεῖ εἶναι αἱ ἀρχαὶ τῆς Κυβερνήσεως; Ἡ ἀποχὴ τῆς μεσολαβήσεως ἐξαιρεῖ τὸν σκοπὸν τοῦ πλατυσμῶ. Ὁ πλατυσμὸς μόνον εἶναι ἐπιφοβὸς· στηρίζουσα δὲ ἡ Γαλλία τὴν

δικαστικὴν ταύτην τῆς κατὰ τὴν Εὐρώπην κοινωνικῆς τάξεως ἀρχὴν, ταύτην τὴν δικαστικὴν τῶν δικαίων τῆς ἀρχῆς, παρέχει τὴν ἰσχυροτάτην καὶ τὴν μεγίστην ὠλὴν τῶν ἐγγυήσεων.

« Ὁ ῥήτωρ ἐπεθύμει νὰ δώσωμεν ἐνασχόλησιν εἰς πλησίον τινὰ Δύναμιν, φέροντες εἰς αὐτὴν στρατεύματα. Ὡ! Κύριε, ἀπαιτᾷται ὁ ῥήτωρ διευθύνων οὕτω τὰ συμφέροντά μας, καὶ ἀγνοεῖ τὰ ἀληθινὰ τῆς Γαλλίας ῥηνήματα. Αὐτὰ ὁμοιάζει, κατὰ τὰς διπλωματικὰς τῆς σχέσεις, μὲ ἄνθρωπον εἰλικρινῆ εἰς τὰς σχέσεις τῆς ἰδιωτικῆς τοῦ ζωῆς. Ὅταν ἡ Γαλλία νομίζῃ ὅτι ἔχει νὰ πράπονῃται ἀπὸ ἄλλην Δύναμιν, τὴν κηρύττει τὸν πόλεμον, καθὼς ὁ εἰλικρινὴς ἄνθρωπος ζητεῖ ἱκανοποιῆσιν ἀπὸ τὸν ὑβριστὴν του· ἀλλὰ δὲν καταντᾷ ποτὲ εἰς ἐφόδους ὁμοιαζούσας μὲ ἐνέδρας.

« Ὁ ῥήτωρ ἤθελεν, ὥστε ἡ Γαλλία πρώτη νὰ ἐπ'χειρισθῇ τὸν πόλεμον. Πληκνᾷται ὁμοίως· ἡ Γαλλία ἀπεποιήθη τοῦ νὰ γένῃ αὐτὴ ἀρχαῖα χειρὸν ἀδίκων, ἀπεποιήθη τοῦ νὰ μεσολαβήσῃ ἐνόπλιος εἰς τὰ τοῦ Βελγίου πράγματα, καὶ διαπαντὸς θέλει ἀποποιῆσθαι. Ποτὲ δὲν ἔχει νὰ φοβηθῇ ἡ Εὐρώπη οὔτε πολέμου ἐναρξιν παρ' ἡμῶν, οὔτε ἑλλειψιν εἰλικρινείας κατὰ τὰς σχέσεις μας, οὔτε ὁποινδῆποτε πλατυσμῶν. Ὁ ὅρος τοῦ μὴ μεσολαβεῖν ἐξασφαλίζει ἐν τῷ τῷ καὶ τὰς Κυβερνήσεις, καὶ τοὺς λαοὺς, καὶ τὴν κοινωνίαν ὁλόκληρον.

« Ἡ ἀρχὴ τῆς μὴ μεσολαβήσεως θέλει ἀνατρέψῃ τὴν δι᾽σχυρίσει τῶν θελόντων νὰ βοηθηθῇ ἡγεμονίαν τις, ἐπειδὴ οὗτος ἀδυνατεῖ νὰ ὑπατάξῃ χώρας τινὰς, αἵτινες ἤθελον ἀποσεῖσαι τὸν ζυγὸν τῶν. Δὲν διστάζω δὲ λέγων ὅτι ἡ ἀρχὴ οὕτη τοῦ μὴ μεσολαβεῖν, ὡς πρὸς τὰ κατὰ τὸ Βέλγιον συμβεβηκότα, ἀφορᾷ εἰς τὰ πλέον ἄμεσα συμφέροντά μας, ἐπειδὴ τὸ Βέλγιον δὲν ἀπέχει εἰμὴ πενήτηντα λεύγας ἀπὸ τὴν πρωτεύουσάν τῆς Γαλλίας. Ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀπέχεσθαι μεσολαβήσεως ἀποσκορακίζει πᾶν δόγμα, τὸ ὅποιον θέλει νὰ διατρέχωμεν τὸν κόσμον, διὰ νὰ ἐπανορθώσωμεν τὰς ἀδικίας τῶν λαῶν, διὰ νὰ βοηθῶμεν ὅλους τοὺς ἔχοντας δυσχερεσκείας, καὶ νὰ τὰς ἀναπτύσωμεν. Ἡ ἀρχὴ, τὴν ὁποῖαν ὑποστηρίζω, εἶναι δικαστικὴ τῆς ἐν τῇ Εὐρώπῃ κοινῆς τάξεως· βεβαιώνει τὴν αὐτονομίαν τοῦ Βελγίου· διότι ἐν ἐταροσσετο ἡ αὐτονομία αὕτη, δὲν ἤθελαν διστάσει νὰ τὴν ἀποκαταστήσωμεν διὰ τῆς δυνάμεως τῶν ὀπλίων. »

« Αἱ καθ'ἑπὶ τῆς Ἀρχῆς δὲν προμαντεύουν οὔτε ἐγγίζοντα, οὔτε μέλλοντα πόλεμον· εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἀπάτης. Εἶπον εἰς μεγάλην τινὰ Δύναμιν, ὅτι ἡ ἐν Γαλλίᾳ Κυβερνήσις ἐκυριεύετο, καὶ ὅτι δὲν ἴσχυεν ὥστε νὰ κάμῃ τὸν ὀρθὸν λόγον νὰ ἐπικρατῇ. Πληροφορηθεῖσα δὲ καλῆτερον ἡ Δύναμις αὕτη, γνωρίζει τὴν ὅτι ἡ Κυβερνήσις εἶναι ἰσχυρὰ καὶ ὅτι ἐπιστηρίζεται εἰς τὴν ἀγάπην τῶν λαῶν, εἰς ἀρχὴς ἀμετατρέπτου δικαιοσύνης· ἡ Δύναμις αὕτη ὁμολογεῖ ὅτι ἡ τατῆς ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν τῆς ἐνδόξου ἡμῶν ἐπαναστάσεως, καὶ σήμερον μάλιστα μᾶς διδὲι θετικωτάτας διαβεβαιώσεις περὶ τῆς ἀρμονίας, τὴν ὁποῖαν προαιρεῖται νὰ διατηρήσῃ μετ' ἡμῶν.

« Ἐνταῦθα γίνομαι ὅλος μὲ τὴν γνώμην τοῦ προλαλήσαντος ῥήτορος. Οὐδέποτε ὑπῆρξεν ἐνωσις φρενικωτέρα παρὰ τὴν τῆς Γαλλίας μὲ τὴν Ῥωσσίαν. Ἀπέχοντες 800 λεύγας ἀπ' ἀλλήλων, χωρὶς τινὰ σύγκρουσιν συμφερόντων, οἱ δύο οὗτοι λαοὶ, γεννημένοι διὰ νὰ τιμῶνται συναλλήλως, ἀγαπῶνται. Ἀλλὰ δὲν συμφωνῶ μὲ τὸν αὐτὸν ῥήτορα κατὰ τὰς ἐλευθρίας αὐτοῦ προσητείας ὡς πρὸς τὰς σχέσεις ἡμῶν πρὸς θαλάσσιον τινὰ Δύναμιν. Ἡ Ἀγγλία ἔχει κοινὰς μὲς ἡμῶν τὰς περὶ τῆς τοῦ λαοῦ κυριαρχίας ἀρχάς· ἡ Ἀγγλία δὲν ἔχει πλέον σή-

μερὸν κἀνὸν συμφέρον ὥστε νὰ πέσῃ εἰς τὰς παλαιὰς τῆς ἐχθροπαθείας, εἰς τὰς παλαιὰς τῆς διίσχυρίσεως, ἐξ ὧν προέκυψαν μακροχρόνιοι πόλεμοι. Εἶδατε, Κύριοι, ἡ Κυβέρνησις τῆς πρώτης ἀνεγνώρισεν τὴν νέαν ἡμῶν Κυβέρνησιν καὶ ὁ λαὸς τῆς πρώτης ἐθαύμασε τὴν μετριοφροσύνην μας, τὴν ἰσχὺν μας, καὶ τὴν δύναμίν μας.

Δὲν θέλω καταβῆ ἐκ τοῦ βήματος τούτου, εἰμὶ ἀρὸς πάντων διακηρύξω ὅτι ἔχομεν εὐλογωτάτας ἐλπίδας τοῦ νὰ διατηρήσωμεν τὴν εἰρήνην· στηρίζοντες δ' αἱ ἐλπίδες αὗται εἰς ἑτικὰς διακηρυγτήσεις, καὶ εἰς ἐξηγητικὰς διακηρυγτήσεις κ.τ.λ.

Τὰ ταῦτα ὁμίλησεν ὁ Κύριος Δυπῖνος, ἐπῆνεσε τὸ σύστημα τῆς διαγωγῆς τῆς Κυβερνήσεως, ἀπέδειξε πόσον ἀδίκων ἢ μεσολάβησις εἰς τὰ ἀλλότρια πράγματα, καὶ ἀνέπεσε τὰς ἐκ τοῦ πολέμου δεινὰς καὶ ἀλεθρίας συνεπειὰς.

Ἐκ Βρυξελλῶν, 24 Νοεμβρίου.

Τὸ κεντρικὸν τμήμα τῆς ἐθ' ἑκτῆς συνόδου ἐν τῷ συλλέγῳ αὐτοῦ τῆς 22 ἐέκρινε τὴν σύστασιν γερουσίας κατὰ τοὺς ἑξῆς ὅρους: — Οἱ γερουσιασταὶ θέλουσι διορίζεσθαι παρὰ τοῦ πρεσβυτέρου τῆς πολιτείας ἐκ τριπλασίου καταλόγου γινόμενου ἀπὸ τινος τάξεως ἐκλογέων. — Ὁ ἀριθμὸς τῶν γερουσιαστῶν θέλει εἶναι ὁρισμένος. — Οἱ γερουσιασταὶ θέλουσι διορίζεσθαι διὰ βίου. — Ὁ ἀριθμὸς τῶν γερουσιαστῶν θέλει εἶναι, κατὰ μὲν ἐλάχιστον ὅρον, 40, κατὰ δὲ μέγιστον, 100. — Τὸ ἀπαιτούμενον τίμημα διὰ τὴν γερουσίαν θέλει εἶναι 1000 Φλωρίνια. — Οἱ γερουσιασταὶ θέλουσι ἔχει ἡλικίαν 35 χρόνων. — Δὲν θέλουσι δὲ λαμβάνει οὔτε μισθὸν, οὔτε ἀποζημίωσιν. — Ἡ γερουσία δὲν ἔμπορεῖ νὰ διαλύεται. — Ἡ γερουσία θέλει προεδρεύει τοὺς νόμους, ἐξαιρουμένων μόνον τῶν περὶ τὴν οἰκονομίαν ἀναγόμενων καὶ τῶν περὶ τοῦ ποσῶ τῆς ἐνιαυσίου στρατολογίας. — Οἱ ὑποψήφιοι γερουσιασταὶ ἔμπορουν νὰ ἐκλέγονται καὶ ἐξωθεν τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὴν ἰδίαν κατοικοῦν. — Αἱ ἐκκλησίαι τῆς γερουσίας θέλουσι εἶναι δημόσιοι.

(Journal des Débats)

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἀρ. 58. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ἈΝΔΡΟΥ ΚΑΙ ΚΕΑΣ.

Ἐπειδὴ ὁ Ἰωάννης Βάτης Ἄνδριος, ἐγκαλεσθεὶς ἐνώπιον τοῦ παύσαντος Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου τῶν Βρείων Κυκλάδων παρὰ τοῦ Διοικητοῦ Ἀνδρου καὶ Κέας, ἐκκληροῦντος καὶ τ' Ἀστυνομικὰ χρέη τῆς Ἀνδρου διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 379 ἐγγράφου τῶν 4 Σεπτεμβρίου 1830 ὡς ἀδελφοκτόνος, ὡδηγήθη ἐκεῖτε. Εἶτα δὲ, διευθυνόμενος εἰ ταῦθα περὶ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου μετὰ τὴν σύστασιν τοῦ Πρωτοκλήτου τούτου παρὰ τῆς Ἀστυνομίας Μυκόνου, συνωδευμένος μὲ δύο στρατιώτας, διαφυγὼν νικτὸς τὴν προσωχὴν τῶν στρατιωτῶν ἐδραπέτευτε καὶ

Ἐπειδὴ, κατ' αἴτησιν τοῦ ἐξεταστοῦ, πρεσκληθεὶς διὰ

(*) Προάγειον τῆς Βουλῆς ἀποχωρίζοντο διὰ τοῦ παλαιῦ Βιστούλου.

τοῦ ὑπ' Ἀρ. 15 β' ἐντάλματος τῶν 22 Νοεμβρίου 1830 διὰ νὰ ἐμφανισθῇ ἐντὸς 10 ἡμερῶν, μολοῖ ὅτι παρήλθεν ἡ προθεσμία, δὲν ἐνεφανίσθη.

Τὸ Δικαστήριον, κατ' αἴτησιν αἰτιολογημένην τοῦ ἐξεταστοῦ τῆς σημερινῆς χρονολογίας, ἐντέλλεται τῷ Ἰωάννῃ Βάτῃ Ἀνδρίῳ νὰ ἐμφανισθῇ ἐντὸς 20 ἡμερῶν, ἄλλως δὲ, δυνάμει τοῦ 309 άρθρου τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας, θέλει μεσεγγυηθῇ ἅπαντα ἡ περιουσία του.

Ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους ὀφείλουσι νὰ προσέχωσιν ἵνα συλλάβωσι τὸν δραπετήν, ἂν, κατὰ περίστασιν, εὑρεθῇ εἰς τὰ τμήματά των.

Ἡ Διοίκησις Ἀνδρου καὶ Κέας, ὡς ἐκκληροῦσα καὶ τ' Ἀστυνομικὰ χρέη τῆς Ἀνδρου, νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ἀντίγραφον τούτου νὰ κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τῆς κατεκίρας τοῦ δραπετέου, ἕτερον εἰς τὴν θύραν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐπαρχίας τοῦ, καὶ ἕτερον εἰς τὴν ἀγορὰν, καὶ περιπλέει ἀντίγραφον ἄλλο νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος.

Χαρακτηριστικὰ τοῦ δραπετέου. Οὐμα Ἰωάννης Βάτης, ἡλικία χρόνων 35, πατὴρ Ἀνδρος, ἀνάστημα μέτριον, πρόσωπον στρογγύλον, ὀφθαλμοὶ καστανοί, τρίχες κασταναί, μύτη μετρία.

Ἐν Ἀνδρῷ, τὴν 5 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΠΑΝΑΓ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Χρῆστος Ζῶτος.

Ἀρ. 92.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΝΟΥ ΚΑΙ ΘΕΡΜΙΟΝ, ὡς ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ.

Ἐπειδὴ ὁ Κ. Ἀντώνιος Πόμερ προσωποποιῶν καὶ τοὺς ἀνταδελφούς του, δι' ἀγωγῆς του πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο τῆς 2 Δεκεμβρίου τοῦ παρόντος ἔτους ἤναξε τὸν Κ. Μ. Παξημάδην Τήνιον, ἀπαιτῶν παρ' αὐτοῦ

α' Τὴν τιμὴν τῶν ἐμπορικῶν πραγμάτων, ὅσας κατὰ τὸ 1820 ἐσύστησε πρὸς αὐτὸν εἰς Τεργέστιον νὰ πωληθῶσιν ἐπ' ὀνόματι τῆς οἰκογενείας του, Φλωρίνια 1195 4/50.

β' Νὰ θεωρήσιν τὴν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ποτὲ πατρός του Πέτρου Πόμερ δόσοληψίαν, καὶ ἀποδώσῃ τὰ εἰς αὐτὴν φαίνεται χορεύτης καὶ

γ' Τὰς προξενηθείσας εἰς αὐτὸν ζημίας καὶ ἐξοδα.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ αὐτὸς ἐναγόμενος Μ. Παξημάδης ὑπάρχει ἀπὸν διατρίβων ἐκτὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας

Τὸ Δικαστήριον δυνάμει τοῦ ὑπ' Ἀρ. 216 καὶ 217 τῆς πολιτικῆς διαδικασίας προσκαλεῖ αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιόν του ἐντὸς 24 ἡμερῶν εἴτε προσωπικῶς εἴτε δι' ἐπιτρόπου του διὰ νὰ ἐκδικηθῇ τὰ δίκαιά του.

Παρελθούσης τῆς ῥηθείσης προθεσμίας, ἂν δὲν παροισασθῇ, τὸ Δικαστήριον θέλει πράξει ὅτι ἐκ τῶν χρεῶν του.

Ἡ παροῦσα γνωστοποίησις θέλει κηρυχθῇ ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας τῆς πόλεως ταύτης ὑπ' Ἀστυνομικῶν ὑπηρετῶν, ἀντίγραφον αὐτῆς θέλει δοθῇ εἰς τὸν πλησιέστερον συγγενὴ τοῦ ἀπόντος, ἕτερον θέλει κολληθῇ ἐπὶ τῆς τελευταίας κατοικίας του, καὶ ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ Δικαστηρίου, καὶ ἄλλο θέλει γνωστοποιηθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος.

Ἐν Τήνῳ, τὴν 9 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Μ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Σ. ΣΤ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ.

